

Konstig vinter är det... Vår första vinter med båten i sjön. Jag fantiserade om ständiga vackra seglatser bland rimfrostskrudade klippor i en öde skärgård.

Jo, ett par sådana dagar har det blivit, men resten... Som nu. Grått duggregn. Denna helgen skulle det seglas, hade jag bestämt. Skeppshunden och jag lade ut från Marstrand i morse i grådis och duggregn. Fina ostliga vindar på ca 10 m/s. Ingen jobbig havssjö, bara vänliga plaskande vågor. Loggade som bäst 7,6 knop ö.g. med bara genuan.

Ganskaimponerande egentligen av en 20 år gammal konstruktion som Malö 38. Hon svarar påfallande alert på även små vindskiftningen och trimmar man henne rätt, så att hon slipper för stor krängning är det inga problem att få god fart. Funderade på att sätta storen, men beslöt att låta bli - hon gick ju som en dröm med bara genuan, så det fick bli så...

Ödsligheten var enorm. Inte en båt i sikte utom ett par stora lastbåtar in genom Marstrandsfjorden. Skärgården är vacker på sitt sätt så här års också. Hade inte det förbannade duggregnet lagt en massa droppar på glasögonen hade den säkert sett ännu bättre ut... Lade till på Karingön efter ca 3 timmar. Gick en promenad med hunden så att hon skulle få kissa och sträcka på benen.

Dessa skärgårsmiljöer! Så folkstinna på sommaren. Nu en massa gamla vackra hus med tomma, mörka rutor. Väntande på sina storstadsstressade sommarhusägare. Jag tror husen drömmer sig tillbaka till gamla dar då folk bodde härute. Då barn föddes och växte upp här. Då hela liv levdes bland dessa klippor. Inte många levande själar ute i

ruskvädret. Färjan lastade av ett gäng unga män med stora väskor som drog bort till den nybyggda semester/konferensbyn på södra delen av ön. En vänlig dam stannade och berömde skeppshunden för hennes vackra teckning. Jag betraktade vår regnblöta collie, som mest av allt liknade en dyblöt ryamatta, och höll med om att visst var det ett ovanligt vackert djur. På sitt sätt... Skeppshunden ruskade instämmande på sig, varefter hon såg ut som en rugguggla istället för en ryamatta.

När jag kom tillbaka ned till hamnen stannade jag en stund och betraktade vår båt, där den låg vid bryggan tillsammans med ett par mindre båtar som verkade tillhöra öbor. Inte en nöjesbåt så lång ögat kunde se, alla bojarna i gästhamnen lediga. Händer aldrig på sommaren... Som vanligt känner jag glädje bara av att betrakta vår båt. De harmoniska linjerna, förstävets vackra språng som bara verkar längta efter att mjukt klyva havsvågorna. Om ett ting kan ha personlighet, så har vår båt det.

Bestämde mig för att stanna kvar över natten. Det är hemtrevligt i kajutan på vår Malö. Fotogenlampan sprider ett behagligt ljus och värmaren susar svagt i bakgrunden. Har just druckit kaffe och läst dagstidningen som jag köpte i affären. Som faktiskt hade öppet. Ska gå en promenad till om en stund. Om det förbenade regnet ville sluta vore det bra. Det luktar våt hund i kajutan där hon ligger och torkar pälsen vid utblåset från värmaren. Jag fryser om fötterna för hon tar upp all värmen, men jag kan inte med att flytta på henne.

Läste just en artikel i tidningen om en man som skrivit en fotoreportagebok om människor

som lever vid sidan av det etablerade samhället. Utanför prylhysterin. Känner att jag förstår dem på sätt och vis. Tänker på hur mycket saker vi anser att vi måste ha för att leva ett gott liv och hur många av dem som verkligen egentligen är nödvändiga.

Känner efter en liten stund och inser att just här, i vår kära Malö, skulle jag faktiskt kunna bo.

Funderar på om jag ska slå upp en single malt nu eller om jag ska vänta till efter middagen. Undrar om det i så fall blir en

Dalwhinnie eller en Old Pulteney - de enda som finns i skeppsbaren för tillfället. Visste inte hur Old Pulteney smakade förrän i somras när jag köpte den första flaskan. En av mina seglaridoler, Sir Robin Knox Johnston dricker alltid Old Pulteney ombord, läste jag någonstans.

Fast jag tycker bättre om Dalwhinnie. Den är det också mycket riktigt bara en bottenskylla kvar i. Tror den blir lagom före middagen faktiskt...

Det har varit en bra dag. I morgon skall vinden ha vänt till sydvästlig/västlig och bara bli 5-6 m/s. Det skall bli uppehåll i morgon!

Men var fasen är min rimfrost?!

Bo Hedqvist

Ägare till en Malö 38 fr 1990.